

Akinek nem inge, ne vegye magára,- de a többiek viseljék, míg szét nem szakad.

Annak idején - és elvéte még most is - "divat" volt az elefántcsonttorony. "Divat", amely némely esetben érthető és indokolt is volt, néha pedig kényszerhelyzet.

De ha ma valaki elvonul, az azért másképp néz ki. Hagyjuk a "nagy szavakat"/még ha mögöttük reális tartalom is van!/?

Induljunk ki csak ilyen "piti" ügyekből, mint a kollégiumi rendezvények látogatottsága. Vegyük pl. a Móra-napokat. Kb. 20-30 ember éjt nappallá téve "gürizett", hogy mindenki megtalálja az érdeklődésének megfelelőt, hogy minden simán folyjon le, hogy tartalmas legyen, hogy megfeleljen a már kialakult hagyományoknak és hogy mégis új legyen. Hát igen, vannak még ilyen "fanatikus" emberek! Micsoda perverzitás! - abban élnek ki magukat, hogy szervezgetnek, előkészítik mások szórakozását!

Mások? Nevetséges! Hiszen ezen a 20-30 emberen kívül alig volt más a rendezvényeken. Vajon miért?

Talán a KB-tagok saját fejük után találták ki a programokat? - Nem, hiszen mindenki elmondhatta javaslatait, kívánságait.

Talán nem volt éppen akkor elég szabad időnk? Ez az! Hiszen tanulni kell! Ja, hogy ez egy álló héten át tartott és esetleg...

P
A
P
I
R
T
O
R
O
N
Y

De tulajdonképpen nem is csak erről az egyhetes sorozatról van szó. Ha jól szétnézünk, messze vezetnek a szálak. Más kollégiumi-, egyetemi rendezvényeken, sőt a KISZ-ben sem rózsásabb a helyzet.

Mi érdekli a mai egyetemistákat? Mit csinálnak? Mert általában mindenütt pangásról panaszkodnak.

Ne hivatkozzunk a tanulásra! Mert az ilyenek nagy része tényleg csak hivatkozás, hogy úgy mondjam, alibi. Bocsánatos bűn az, ha valakinek sok a pótolni valója vagy netán nehezen fog az agya/ámbár akkor.../. De mi lesz belőlünk, ha könyvekkel - és csak "kötelező" könyvekkel elsáncolt asztalunknál ülünk? És tényleg csak ülünk. Látszatorony a papirtorony, és nem érdem. Sőt!

/-sz-/

